

ITALIJA JE NEPOPUSTLJIVA V SVOJIH ZAHTEVAH

VLADA ZDRUŽENIH DRŽAV BO PODPIRALA VSAPRIZADEVANJA ZA OHRAHITEV SVETOVNEGA MIRU

V Londonu se vrše važne konference. — Italija se izgovarja, da hoče odpraviti suženjstvo v Abesinijski. — V Afriki je baje že nad stotisoč italijanskih vojakov. — Francoski in angleški poslanik pri državnem tajniku Hullu.

WASHINGTON, D. C., 11. julija. — Ameriški državnik tajnik Hull je pozval danes v državni departmaju angleškega poslanika Lindsaya in francoskega poslanika de Laboulaye ter ju vprašal, kako napredujejo mirovna prizadevanja Francije in Anglije z oziroma na italijansko-abesinsko krizo.

Konferenca je sledila brzjavki iz Londona, da nameravajo spraviti v ospredje dvajset let staro italijansko-angleško-francosko pogodbo, ki določa nedotakljivost Abesinije.

Ameriški državni tajnik je rekel, da bo Amerika podpirala vse napore za ohranitev svetovnega miru s posebnim ozirom na mir v Afriki.

Hull je povedal poslanikoma, da je prejšnji dan neformalno konferiral z italijanskim poslanikom Rosso.

Opozoril ga je, da je Italija podpisala Kellogg-Briandovo pogodbo ter se s tem obvezala, da se ne bo poslužila vojne kot sredstva za uravnavo mednarodnega spora.

LONDON, Anglija, 11. julija. — Diplomati razpravljajo o novih predlogih za poravnavo italijansko-abesinskega spora. Predloge je stavil italijanski poslanik Dino Grandi.

Sprejem teh predlogov bi odvrnil vojno, toda s tem bi bil tudi konec neodvisnosti Abesinije.

V splošnem so italijanske zahteve naslednje:

Italija naj bi dobila v ozadju med Eritrejo in italijansko Somalijo in med abesinskimi provincami zono, v kateri bi imela Italija popolno politično kontrolo.

Za to zono naj bo še nova zona pod italijanskim vplivom, v kar mora Abesinija privoliti; to je tudi v soglasju z določbami angleško-francosko-italijanske pogodbe iz leta 1906.

V zadnji zoni hoče imeti Italija prosto roko, da napravi red, posebno pa da zatre suženjstvo.

Pogodba iz leta 1906 je ona slovita listina, v kateri so si Anglija, Francija in Italija razdelile ozemljal svojega gospodarskega vpliva in so obenem priznale neodvisnost Abesinije. Ta pogodba jasno kaže, da je bil tedaj namen teh treh držav, da si končno med seboj razdele Abesinijo. Ako si sedaj Italija prilasti svoj delež, ni težko misliti, koliko časa boste drugi dve državi odlašali.

RIM, Italija, 11. julija. — Ministrski predsednik Benito Mussolini je sklical 120 generalov in drugih visokih častnikov na konferenco vojaškega sveta.

Mussolini je sklical vojni svet, ker je abesinski cesar Halei Selassie zahteval, da je takoj sklican svet Lige narodov, ki naj bi prisilil Italijo, da se pogaja za poravnavo spora.

Poleg tega je Mussolini tudi naznanil, da boste sestavljeni dve novi diviziji, tako da bo imela Italija v Afriki 120,000 vojakov.

"Giornale d'Italia" dolži Abesinijo, da namenoma skuša zavlačevati posredovanja, da dobi čas za svojo mobilizacijo.

Italijanska vlada tudi poroča o dveh sovražnih dogodkih v Abesiniji. Najprej je nek abesinski uradnik razčilil italijanskega konzula v Harrarju. Drugič pa je dvajset Abesincev kamenjalo italijanskega vojaka, ki je bil dodeljen straži italijanskega konzulata.

Laško časopisje dovoljeno v Jugoslaviji

OSTRA DEBATA V ANGLEŠKEM PARLAMENTU

Poslanci levice napadli ministrskega predsednika. — Mastne službe za MacDonaldove prištase.

London, Anglija, 11. julija. — Ministrski predsednik Stanley Baldwin je rekel v poslanskih zbornicah, da je ministrski predsednik neomenjen gospod pri izbirki svojih ministrov, ko so ga poslanci levice napadli zaradi dveh novih imenovanj.

Sivolasi voditelj majhne skupine laboritov George Lansbury je obdolžil Baldwinu poštne nepoštenosti, ker pri izbirki svojih ministrov in raznih ministrskih uradnikov ne glede na zmožnosti in znanje, temveč samo na sorodstvo ministrov. Baldwin je jezno odgovoril, da poslanska zbornica nima nikake pravice vmešavati se v to zadevo.

Lansbury in drugi laboriti Tom Smith sta bila posebno huda, ker sta se v kabinetu nenašla pojavila stotnik Anthony Eden in sin bivšega ministrskega predsednika Malcolm MacDonald. Za Edena je bilo celo vstvarjeno novo ministrsko mesto — ministrstvo za zadeve Lige narodov. Malcolm MacDonald pa je bil imenovan za kolonialnega ministra.

Lansbury je rekel, da ste obe imenovanji ravno tako "unfair" kot nepotrebni; poleg tega pa tudi ostane "v ustih slab okus," ako je bil bivši ministrski predsednik Ramsay MacDonald poplačan z mestom lord-prezidenta, njegov sin pa je dobil mesto, ki mu nese na leto \$25,000.

Baldwin je glede Edena odgovoril, da je njegovo mesto samo začasno in poiskusnega značaja. Treba pa je bilo tudi olajšati delo zunanjega ministra Sir Samuela Hoareja, kajti se nikdar ni bila zunanjega politika tako važna kot je ravno sedaj. Baldwin je rekel, da po njegovem mnenju ministrstvo za Ligine zadeve po 12 mesecih odpravljeno.

Smith, ki je svoj čas v prvi vrsti posvetil mlademu MacDonaldu, je drzno trdil, da je postal kolonialni minister, ker je njegov oče dovolil v premem-

bo kabineta. Baldwin je skočil na noge in zaklical: — To ni res! — Vendar pa je Smith ostal pri svoji trditvi, da je bil samo to vzrok in nič drugega.

Italija ima v Afriki že nad 100,000 vojakov in izvezbanih delavcev ter 4000 fašistov. Več tisoč prostovoljcev čaka v raznih pristaniščih, da se odpeljejo v Afriko.

Obstoj Lige narodov je odvisen od seje Liginega sveta, katera mora biti sklicana na zahtevo cesarja Haile Selassieja.

Mussolini je že izjavil, da ne bo trpel nikakega nasprotovanja v svoji "sveti misiji", da brani italijanske kolonije v Afriki in je tudi rekel, da mora Italija imeti svoj prostor na solncu in da ne sme biti prepričena na milost in nemilost diplomatov v Zenevi.

NOVE IZNJDDBE NIKOLE TESLE

Na svoj 79. rojstni dan je Tesla objavil tri nove velike iznajdbe. — Dal pa ni nikakih dokazov za svojo trditev.

Sloviti jugoslovanski iznajditelj, Nikola Tesla, ki je v sredo obhajal svoj 79. rojstni dan, je časnarskim poročevalcem naznamnil, da je rešil tri znanstvene probleme, ki so neizmerne važnosti.

Rekel je, da se mu je posredno naišlo novo metodo za prenos mehanične sile na neomejeno razdaljo; induksijske izmenjevalne toke brez transformatorjev v samo eno smer in da je z opazovanjem kozmičnih žarkov dognal, da so nekateri akcijomi teorije o relativnosti napačni.

Iznajditelj indukcije, Michael Faraday, je rekel, da je induksijski izmenjevalni tok nemogoč. Tesla pa je rekel, da je slednjic dogotovil ta tok in da je sedaj podpisal postavo, ki odpravlja vse nasprotno postave in vse je zoper v najlepšem redu.

Pa tudi marsikdo, ki je teda jih odobril izgnanstvo Habsburžanov in uzaplenjil njihovega imetja, odobrava ukrepanje sedanja vlade.

Vladni načrt je bil kar najbolj mirno sprejet. Poslanska zbornica je bila skoro napolnena in niti na galeriji ni bilo mnogo ljudi, niti pred državnim zborom se niso drenjali ljudje. V loži, ki je bila odločena za člane cesarske hiše, sta sedela sin leta 1914 v Sarajevu umorjenega nadvojvode Franca Ferdinanda, vojvoda Maksimiljan van Hohenberg in pooblaščenec in zastopnik nadvojvode Otona, baron Friederich von Wiesener.

Z ministrskih sedežev so opazovali potek seje kandler Kurt Schuschnigg in drugi ministri. Podkanclerja kneza Ernesta Ruedigerja Starhemberga, katerega splošno smatrajo za bodočega regenta, ni bil v zbornici, ker se se vedno nahaja v Italiji.

Pri utemeljevanju vladnega načrta je nek zastopnik zvezne vlade z veliko ogorčenostjo izjavil, da so leta 1919 tedanji vladni zastopniki pod vplivom boljševiškega duha, ki je prišel iz Moskve, izgnali Habsburžane iz dežele in jim uzaplenili njihovo premoženje.

Vsled najnovejše odločitve more sedaj habsburška hiša ničkatni na nadaljnji razvoj. V soglasju s tem nista niti nadvojvoda Oton, niti njegova mati bivša cesarica Zita na svojem domu v Steenokkerzel v Belgiji ničesar izjavila glede dolobe dunajske vladde: Sedaj ne pride vpraševanje glede obnovitve monarhije. Vsled tega so tudi monarhisti prepričani, da na predvojno avstrijsko-ogrsko monarhijo sedaj ni misliti. Zato prepričajo časopis, kako bo vodil in podpiral habsburške zadeve.

NAROD JE ODPUSTIL HABSBURŽANOM

Zaplenjeno imetje je bilo Habsburžanom vrnjen. — Mišljenje ljudi se je premenilo od leta 1919.

DUNAJ, Avstrija, 11. julija. — Habsburžani se morejo sedaj zoper prosti gibati v Avstriji, kajti zvezni svet je soglašno potrdil kabinetni načrt, ki odpravlja protihabsburške postave in Habsburžanom zoper vrne njihovo imetje.

Sedaj je samo še treba, da predsednik Wilhelm Miklas, ki je — kaka ironija zgodovine — 1919 pripadal Rennerjevu kabinetu, ki je uveljavil protihabsburške postave, in ki je sedaj podpisal postavo, ki odpravlja vse nasprotno postave in vse je zoper v najlepšem redu.

Pa tudi marsikdo, ki je teda jih odobril izgnanstvo Habsburžanov in uzaplenjil njihovega imetja, odobrava ukrepanje sedanja vlade.

Delavci so sredi Moskve našli hodnik in "krvnikovo sodišče." V tej dvorani so medvedi trgali carjeve žrtve. Hodnik, po katerem se pride do dvorane, je bil nekoč zvezan s carjevo palačo.

Ivan IV. Grozni je dal to podzemsko dvorano zgraditi leta 1565. Po hodniku je skrivaj šel z svoje palače v mučilnico, kjer je gledal, kako so krvniki mučili žrtve.

Casopisje, ki poročajo o tej najbolj pravih, pravljih: — Človek bi se mogel izgubiti v tem fantastičnem podzemskem mestu, ki se nahaja pod Moskvo.

Izkopalni so ječe, trdnjave, pokopališča, orožje in drugo velik hodnik, ki je tlakovani s kamnitimi ploščami, ki je bilo najbržje skrivališče za prebivalstvo pred sovražnikom.

Sedaj pa je prišel še občutnejši udarec, ko je bilo zabranjeno potovanje v Jugoslavijo celo tistim, ki so imeli izkazila o plačanih davkih. To pa je tudi bud udarec avstrijskim srednjim slojem, ki si ne morejo dovoliti potovanja v Italijo, kjer je življenje mnogo dražje kot v Jugoslaviji.

Dunaj, Avstrija, 11. julija. — Avstrijska turistska vojna z Jugoslavijo se je zelo poostrial, ko je bila v sredo zvečer zaprta meja za turiste, ki so bili namenjeni v Jugoslavijo.

Pred enim tednom več tisoč avstrijskih turistov ni moglo v Jugoslavijo, dokler se niso izkazali, da so plačali dohodninski davek.

Avstrijska vlada pravi, da njeni državljanji v Jugoslaviji izdajo mnogo več denarja, kot pa je vredno blago, ki ga Jugoslavija kupi v Avstriji in da je vseskoč tega treba vstaviti turistički promet z Jugoslavijo.

KORAK K BOLJŠIM ODNOŠAJEM MED OBEMA DRŽAVAMA

BEOGRAD, Jugoslavija, 11. julija. — Prvič po mnogih letih je bila odpravljena prepoved italijanskega časopisa v Jugoslaviji. Po odredbi notranjega ministrstva je zoper dovoljeno prodajati liste: Tribuna, Corriere della Sera, Popolo d'Italia in Stampa.

MUČILNICO CARJA IVANA SONAŠLI

Pri kopanju podulične železnice v Moskvi so našli mučilnico. — Carjeve žrtve so trgali medvedi.

Moskva, Rusija, 11. julija. — Pri izkopavanju za podulično železnicu v Moskvi so našli hodnik in "krvnikovo sodišče."

Delavci so sredi Moskve našli hodnik in "krvnikovo sodišče." V tej dvorani so medvedi trgali carjeve žrtve. Hodnik, po katerem se pride do dvorane, je bil nekoč zvezan s carjevo palačo.

Uradni krogri vse take vesti odločno zanikujejo.

Dunaj, Avstrija, 11. julija. — Avstrijska turistska vojna z Jugoslavijo se je zelo poostrial, ko je bila v sredo zvečer zaprta meja za turiste, ki so bili namenjeni v Jugoslavijo. Pred enim tednom več tisoč avstrijskih turistov ni moglo v Jugoslavijo, dokler se niso izkazali, da so plačali dohodninski davek.

Sedaj pa je prišel še občutnejši udarec, ko je bilo zabranjeno potovanje v Jugoslavijo celo tistim, ki so imeli izkazila o plačanih davkih. To pa je tudi bud udarec avstrijskim srednjim slojem, ki si ne morejo dovoliti potovanja v Italijo, kjer je življenje mnogo dražje kot v Jugoslaviji.

Avstrijska vlada pravi, da njeni državljanji v Jugoslaviji izdajo mnogo več denarja, kot pa je vredno blago, ki ga Jugoslavija kupi v Avstriji in da je vseskoč tega treba vstaviti turistički promet z Jugoslavijo.

STARO MESTO V PLAMENIH

HAVANA, Kuba, 11. julija. — Uredniki listov bodo morali svoje uvodne članke podpisati, ako bo sprejeta tozadneva predloga poslanca Moritza iz Pensylvanije.

Jackson, Miss., 11. julija. — Governor Conor je pomilostil dr. Ruth Sarah Dean, ki je bila pred dvema letoma obsojena na dosmrtno ječo, ker je zatrupila svojega ljubimeca dr. Johna Preston Kennedyja.

Ker sta dr. Dean in dr. Kennedy mnogokrat skupaj delala, je kmalu med njima nastala ljubezen. Zaradi tega razmerja je tudi Kennedyjeva žena bila razporoka. Ker pa dr. Kennedy ni mogel svoji ločeni ženi plačevati mesečnih prispevkov,

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation).

Frank Sakser, President	L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:	
216 W. 18th Street,	Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
“GLAS NARODA”	(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays	
Ja celo leto vaja na Ameriko in Za New York na celo leto \$7.00	
Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50	
Ja pol leta \$3.00 Za inozemstvo na celo leto \$7.00	
Ja četr leta \$18.00 Za pol leta \$8.50	
Subscription Yearly \$6.00	

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" ishači vsaki dan in vsebinski nedelj tudi praznikov.

Dopolni brez podpisja in osebnosti se ne približujejo. Denar naj se blagovoti po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, prosimo, da so nam tudi prejmejo bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-2876

USODA ITALIJE NA KOCKI

Izbruh sovražnosti ob abesinski meji bi imel slične posledice kot so jih imeli strelji v Sarajevu.

Tega se dobro zavedajo diplomatične v Washingtonu, Londonu, Parizu in Moskvi.

Sedem velikih držav bo posebno prizadeti. Dele se v dvoje skupin. V prvi so: Italija, Nemčija in Japonska. V drugi so: Združene države, Anglija, Francija in Sovjetska unija.

Zd se, da Mussolini ne preostaja drugega kot začetni vojno z Abesinijo. Italija je namreč v gospodarskem oziru silno ogrožena.

Leta 1922, ko je prevzel Mussolini vladne vajeti, je znašal italijanski narodni dolg štiri tisoč milijonov dolarjev. To je ogromna vsota za države, ki ima 41 milijonov prebivalcev ter je to prebivalstvo povečani revno.

Italija ima skoraj polovico toliko dolga kot ga ima Amerika, toda Amerika ima trikrat več prebivalcev ter je neizmerno bolj bogata.

Ker ima Italija težave s plačili za uvoženo blago — predvsem vojni material — je zaplenila svojim poddanikom tujezemške vrednostne papirje. V zameno jim je dala italijanske papirje po dnevni ceni.

Po mnenju narodnih gospodarstvenikov bi moral imeti Mussolini nadnaravnou agilnost, če bi se hotel izkopati iz zagate, v katero je zašel.

Skratno dvomljivo je, da bi Abesinec premagal. To da će jih premaga, bo moral zmago takoj izpremeniti v gotov denar, da bo obvaroval Italijo pred finančnim in gospodarskim propadom.

Zavzetje vse Abesinije še ne pomenja za Italijo blagostanja.

Premagane Abesince bo treba pomiriti, modernizirati deželo, izvesti načrte irigacije in oddeleti zemljo, cesar pa seveda ni mogoče napraviti kar preko noči.

Politična in ekonomika zmeda se utegne iz Italije razširiti po vsej Evropi.

V sličnem položaju kakor Mussolini in Italija sta tudi Hitler in Nemčija.

Tudi Japonska ni na boljšem stališču. Francija se boji Hitlerja, Rusija pa Nemčije in Japonske.

Amerika in Anglija bi bili le v gospodarskem pogledu prizadeti.

Splošno prepričanje pa je, da bi vojna v Afriki potisnila daleč v ozadje gospodarsko obnovo in stabilnost vseh držav na svetu.

V SPOMIN MRTVIM

BRATOM

18. junija je minulo 20 let, ko je pri Kozičevi ob Dnjestru padla večina slovenskega 17. pešpolka. V spomin slovenskim fantom, ki jih je samo na enem kraju in v enem dnevu padlo na tisoče, je bivši vojni kurat dr. Franc Kulovec napisal prekrasen članek, iz katerega v spomin te žalostne obletnice posnemamo:

Večer po enem dnevu se je zopet glasila pesem ob Dnjestrovih bregovih: "In ko mi pada meč iz rok, v grob me polož." Dostikrat sem jo že slišal, nikdar pa mi ta pesem ni tako globoko segla v src, kakor nočiščni večer. Nocoj se glasi kakor nagrobná pesem na grobovih junakov, ki so včeraj legli k večnemu počitku. Tako ubranju in v sreč segažejo jo moreno zapeti samo fantje, ki so doživeli včerajšnji dan.

Veličastno se vali voda Dnestrja proti vzhodu. Valovi šepečajo skrivenost pesem. Ali ni kakor da bi oznanjevali slavo kozaiških junakov, ki so bojevali boje na teh poljanah? Ali ni, kakor bi se pogovarjali o Jeremiču, Višnjevičku, junaku davne poljske slave?

To je pesem o slovenskih junakih! Kdor jo je slišal prvič, njemu je pretresla mozeg in kosti. Jaz sem jo slišal in zvenela mi bo v ušesih vse žive dni. Kako ne? Nisem slišal samo pesmi o uspehih, kakor jo slišijo ljudje v lepih mestih in bogatih hišah, ta dan sem moral poslušati pesem o žrtvah, ki bo te dni žalostno donela po naših kmetskih domovih... pesem 18. junija. Toliko gorja je bilo še malokdaj v tako kratkem času združenega na takozem prostoru. Sanitetne patrule se vrstojo druga za drugo, čudna procesija, proti gozdru. Tam kopijo pritajeno in tih bolesti. Pa danes ni živih, danes je mrtvih dan. Sreč me bolj vleče k njim, ki so posejani po griču. Njihova sreca so hrepnela k svitlim gradovom, ki so tako mogočno sezidani na griču.

Nekaterim je zastala noge že v vznožju; drugim više sredi poti, premnogi so bili že na višini svojih želja, ko so morali leči v večnem počitku.

Tam na cilju sem dobil tebe, dragi fant iz Šentjernejške župnije — Rebšelj iz Št. Jakoba pri Št. Jerneju. Na cilju že si se vlegel k počitku in tak blažen mir se razliva po tvojem obrazu, kakor bi spal doma pod kozolec v kupu svežega sena. Par ur preje, ko je kompanija bila še v rezervi, si še mislil na svoj dom in v pismu si razgrnil svoje sreco. (Par ur pred smrtno je staršem napisal pismo, katero so našli pri njem): "Nazznam vam, dragi starši, da je tukaj luštno. Le veseli boste, da vojska bo kmalu končana. Kroglo so že fajn brenčale,

pa me ni nobena zadela...."

Ob studeniku, ki žubori proti dolini, se spaja tvoja kri, Šest iz Trebeljnega, z bistro studenčno! Res lep dečko si bil, prav tak, kakor te kaže slika ob tebi, napisana z naslovom na tvojega očeta. Dalje nisi mogel.... Sedaj romu tvoja slika tja dolna. Dolenjsko, oškropljena s tvojo srčno krvjo.... Kaj si mislil napisati materi za zadnji pozdrav?

Sredti pota je obležal mož, ki je že prekoračil življenga lepoš polovico. Resnost in življenske skušnje se berejo na njegovem postarnjem obrazu. Muke in trpljenje so bile njegove spremjevalke v življenu, v mukah in trpljenju si tukaj umiral.

Nihče ni mogel do tebe, da bi ti pomagal in ti omečil s hladilno vodo zagorele ustnice. Eden je pač poskusil, morda iz priateljstva, morda iz usmiljenja, da bi ti olajšal zadnje minute.

Preden pa je mogel do tebe, se je moral sam preseliti pred teboj v večnost. Sam si trpel in umiral, zapuščen sredi največjega ognja. Zapisčen? V zadnjih trenotkih si se pogovarjal s svojim Gospodom, ovenela roka sedaj krčevito stiska sveti rožni venec na ranjene prsi. Ali so vsi danes tako umirali kakor ti? Kdo ve! Kdo more pogledati v globino čoljeveške duše, kdo spoznati, kaj se v njej godi oni veliki trenotek?

Zopet se pomikajo izza Dnestrjevih bregov proti visavam Štirje nosilci, sklonjeni in utrujeni. Že dolgo niso nesli potepanjih toliko upov kakor danes, ko nesejo tebe k večnemu počitku, dragi stotnik Lenart. Že vse popoldne sem se bal trenotka, ko ti bom moral pogledati v onemeli obraz, in onega čustva, ki se mora naseliti v dušo, ko bom videl truplo brez tvoje plemenite duše. Pogledal sem ti v obraz in poteze na njem so še v smrtnem veličastu ravno tako mirne in plemenite ter odkrite, kakršen si bil ves čas v svojem življenu.... Pred par dnevi smo še stali skupaj v prijetnem razgovoru sredi vasi onstran Dnestrja. Razkropilo nas je povelitev, da zvezčer prekoračimo Dnestr. In danes 18. junija je bil za polk med krvavimi dnevi skoraj najbolj krvav. In najbolj krvav je bil tebi.

Od Dnestrja po strmih bregovih je moral polk naskočiti hribček, na katerem stoejo poslopja ene izmed najznamenitejših poljskih plemiških rodbin. Rusi so to že po naravi utrjeno mesto spremenili v pravo trdnjavovo. Čudno je, kako more sploh kdo živ priti semkaj. Dne 18. junija je bil zapovedan nastrok. Ruska artilerija je strahovito streljala. Stotniku Lenartu se je posrečilo z raketo začeti slammato streho. Črta

Vaš Prodajalec v Soseščini Vas bo založil z RUPPERT'S BEER

"MELLOW WITH AGE"
in v vsem drugim, kar
potrebujete za vaš party

JACOB RUPPERT BREWERY
New York City

Najbolj žalostno je, da se tudi med Slovenci najde koga, ki je agitiral proti uniji. Kaj takega bi prisodili kvečjemu kakšnemu zahrbtnemu Italijanu, Slovencu pa nikakor ne.

Ni čuda, če so govorili ljudje drugih narodnosti: — Čemu bi mi podpisali, ker še ti, ki so začeli (namešči Slovenci) skupaj ne drže. Izmed 150 delavcev in delavk jih je podpisalo komaj petnajst — večinoma Slovenke in par Nemk. Nazadnje jim je na rekel boss: — Poberite se!

Kaj imajo sedaj od tega kot to, da so zapisani pri uniji v črno kljigo. Toda prišel bo dan povračila. Danes meni, jutri tebi.

Vkratkem se zopet oglasim. Pozdrav! — John Cvetkovich.

Peter Zgaga

— Za božjo voljo, kakšen pa si? — so ga vprašali; ko je stopil v klub ves opraskan in potomljen.

— Z avtomobilom sem se ponosrečil.

— Boga zahvali, da se nisi ubil. Kaj si danes vprvič vozil avtomobil?

— Ne, ampak zadnjič.

*

Kot vam je mogoče znano, so princji tako krunštini, da se mora navadnemu zemljani kar v glavi vrtej, če se hoče le v mislih primerjati z njimi.

Jako krunštini, tako strašno krunštini, da se mora navadnemu zemljani kar v glavi vrtej, če se hoče le v mislih primerjati z njimi.

Tak prine torej — ne vem, če je bil angleški, italijanski ali nemški — pa saj so vsi enaki. — je vprvič potoval na parniku v daljnjo deželo.

Kapitan ga je imel pri sebi v svoji kabini, in mu je, hoteč se mu prikupiti, razlagal to in ono stvar: kako obdrži parnik svojo smer, po katerih zvezdah so včasi mornarji usmerjali svojo pot, kakšne signale je treba dati v nesreči — in druge take stvari.

Toda kaj je treba princu dovedovati? Princ je vedel vse. Oziroma tako malomarno je kimal in pritrjeval kapitanu kot da bi vedel vse.

Nekega dne ga je vprašal:

— Povejte mi, kapitan, koliko vozov na uro napravi vaš parnik?

— Triindvajset vozov na uro, Vaša kraljevska Visokost, — se je glasil nusluhnjen odgovor.

— Koliko časa boste ostali v pristanišču? — je vprašal.

— Samo tri dni, Visokost.

— Koliko mornarjev imate na parniku?

— Tristindvajset, Visokost.

In kraljevska Visokost se je zamislila, nazadnje pa vzela svinčnik v roko ter pričela računati.

Dolgo časa je računal princ. Ni mu in mu niti šlo v glavo.

Slednjo je reklo kapitanu:

— Nevrjetno. Ni mogoče. V treh dneh ne bodo mogli mornarji vseh teh vozov razvozljati....

* *

Bog ve čemu vi mogoči toliko lažete! — se je glasilo predzdrojno vprašanje.

Odgovor je bil dober in se je glasil:

— I, za to, ker ženske toliko vprašujejo.

* *

Mladenič je ves nestrenpen pričakoval svojega dekleta. Ko je prišla, jo je strahoma vprašal:

— Torej si povedala doma, da te imam rad in da te bom prišel snubit?

— Da, povedala sem, očetu in materi.

— Pa kaj sta rekla?

— Nič nista rekla.

— Torej, kako bo?

— Vse je odvisno od očeta. Če bo reklo oče "ja," bo rekla mati "me," če bo pa oče reklo "ne," bo rekla mati "ja" in bo vse dobro in se nama ne bo treba ničeščati.

* *

Če se poroči tvoj znanec, ki ti ni ničkaj pri sreči, in če mu vsi drugi čestitajo ter tudi tebe silijo, da bi mu pisal par besed, mu lahko piše takole:

— Čestital bi ti rad, pa skoro ne morem, ker ne poznam tvoje žene. In tudi tvoji ženi bi rad čestital, pa jih ne morem, ker tebe poznam.

Dopisi.

Plainfield, N. J.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

ALICE WRIGHT:

TEMELJITA SPREMENBA

Ali ste že kdaj videli Angelikin obraz? Ne? No potem ste srečnejši od mene. Jaz pa moram še skupaj živeti s tem obrazom. A ne samo meni, tudi Angeliki ni bil ta obraz povšeč. Zato se ne boste prav niti čudili ako vam povem, da je bila oni dan vsa iz sebe, ko je čitala v oglašu časopisa, da je doktor Cutslash pričel z ordinacijami za olepsavanje obrazov po najnovejši metodi s plastičnim zdravljenjem.

"Čisto enostavno in brez vsakih bolečin napravim iz vas najlepšo žensko, kar jih je kdaj živel na svetu. Vaš obraz je vaš zaklad. Pridite tako, ne odlasajte! Za dva funta napravim iz vas "Apolona", tako se je glasil oglas.

"Jaz grem, meni ne zadriž nobena stvar več, grem, in si cer se danes grem," je dejala Angelika, polna navdušenja. "Da, se danes, in ti greš z menom; takoj popoldne!"

Pri nas je višja sila Angelika in tej višji sili se ni ustavljati in zato sem se udal ter sva takoj po kosišu odšla. Angelika kar ni mogla več doma strpeti, tako je bila vznemirjena.

"Saj me ne boš več poznal, ko prideš iz ordinacijske sobe," je večkrat ponavljala, ko sva stopala drug poleg drugega. "Ti niti ne slutiš, kako lepa in fletna ženica ti bom, kar nagledati se me ne boš mogel. In vse to samo za dva funta. Pa je res poceni ta doktor Cutslash, preponci."

Doktor Cutslash naju je prijavno sprejel in Angelika mu je povedala, česa želi. "Le kar notri, gospa," je hitel praviti zdravnik, "ravnokar nimam nobenega pacienta, vi gospol boste pa počakali v čakalnici. V teku pol ure bo vse gotovo."

Vsedel sem se v kot sprjemnic ter prebiral in ogledoval ilustrovane časopise, ki so ležali na mizi.

Konaj je poteklo deset minut, ko sem začul poleg sebe glos, ki mi je bil znan, vsaj tako se mi je zdelelo. Ko sem se ozrl, sem videl pred seboj čedden obrazek, ki ga je bilo veselje gledati.

"Ali je mogoče, da si to ti? Za vse na svetu bi te ne bil spoznal! Ne, ampak kaj takega?"

SOVJETSKA MLADINA

se zelo zanima za dogodke v Sovjetski Rusiji in drugod po svetu. Fant glasno čita časopis, tovariši in tovarišice ga pa z zanimanjem poslušajo. Če bodo napori prostovetnega komisarja uspešni, ne bo v par letih v Sovjetski Rusiji nobenega nepismenega človeka.

parju Nedu Kellyju, da se je smel po njem šetati, ne da bi ga smela prijeti policija.

ČUDNA SMRT DEDIČA

Londonski listi poročajo o skrivnostni smrti nekega 31letnega Samuela Seawarda, ki je pred kratkim podoboval velikansko imetje.

Samuel si je kupil avto in se je hotel peljati z ženo na dolgo potovanje. Nekoliko ur preden je odrinil na pot pa se je nekam odpeljal z avtomobilom. Pet minut pozneje je z visokega mostu padel na cesto in se ubil. Malo je manjkalo, da ni neki avtobus, ki je vozil po tej cesti, povozil raztreščenega trupla. Neki moški, ki je srečal Seawarda na usodni vožnji, je povedal, da ga je videl še pri volanni. Avto je nenadoma obstal, potem je planil naprej in se razbil, njegov lastnik pa je obležal pod njim z razbito glavo.

V AZNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je rasvidno do kdaj imate plačano naročino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnja opomine in račune smo razpolazili na Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebne dela in stroškov, za to Vas prosimo, da skušate na ročnico pravocasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali pa plačajte našemu eastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed eastopnikov, kajih imena so tiskana e debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco. Jacob Lausche

COLORADO:

Pueblo. Peter Cullig. A. Saftle

Walsenburg. M. J. Bayuk

INDIANAPOLIS:

Indianapolis. Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago. J. Beviele. J. Lukancik

Cicero. J. Fabian (Chicago. Cicero in Illinois)

Joliet. Mary Bambich. Joseph Frazat

La Salle. J. Spellah

Mascoutah. Frank Augustin

North Chicago. Joe Zelezn

KANSAS:

Girard. Agnes Moenik

Kansas City. Frank Zagari

MARYLAND:

Kitzmiller. Fr. Vodopivec

Steyer. J. Černe (za Peščen. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit. Frank Stolar

MINNESOTA:

Chisholm. Frank Goode

Ely. Jos. J. Peshel

Eveleth. Louis Gouze

Gilbert. Louis Vessel

Hibbing. John Povše

Virginia. Frank Hrvatich

MONTANA:

Roundup. M. M. Paulan

Washoe. L. Champa

NEBRASKA:

Omaha. P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda. Kari Straits

Little Falls. Frank Masie

OHIO:

Barterton. Frank Troha

Cleveland. Anton Bobek. Chas. Kinn

Hager. Jacob Resnik. John Slapnick

Girard. Anton Nagode

Lorain. Louis Balant. John Kurnick

Warren. Mrs. F. Rache

Youngstown. Anton Kilek

OREGON:

Oregon City. Ore. J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton. Anton Ippen

Claridge. Anton Jerina

Conemaugh. J. Brezovce

Export. Louis Sopančič

Farrel. Jerry Okorn

Forest City. Matia Kandu

Greensburg. Frank Novak

Johnstown. John Polants

Krayn. Ant. Tauzelj

Lazearne. Frank Balloch

Manor. Frank Demšar

Midway. John Žust

Pittsburgh. J. Pogatčar

Presto. F. B. Demšar

Steelton. A. Hren

Turtle Creek. Fr. Schiffrer

West Newton. Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee. West Allia. Frank Skub

Sheboygan. Joseph Kakec

WYOMING:

Rock Springs. Louis Tanchag

Diamondville. Joe Kolich

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZAROCENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

35

"Kakšna mati opatinja!" Toda nihče ji ni nikdar naravnost rekel: "Ti moraš postati redovnica."

Bila je to misel, ki se je vedno sama ob sebi razumela in so se je tako le slučajno dotaknili v vsakem pogovoru, ki je zadeval njen bodično usodo.

Ce se je Gertrudica včasih malo izpobabilo in nastopila malo preoblastno in zapovedljivo, k čemur jo je njena narava zelo rada zavaja, so jo okregali: "Ti si grda deklica; tako vedenje se zate ne spodobi. Ko boš mati opatinja, boš ukazovala s šibo in vse se bo moralogoditi po tvoji glavi."

Druge krati, ko jo je knez karal radi drugačnega, preveč prostega in predomačega vedenja, ki se mu je prav tako rada vdajala, je govoril: "Ej, ej, to ni dovoljeno takim, kakor si ti. Če hočeš, da ti bodo nekoč izkazovali spoštovanje, ki ti ga bodo dolgovali, se moraš naučiti stati nad samou seboj. Pomni, da boš morala biti v vsem prva v samostanu; kajti svojo kri nesečelovek povsod, kamorkoli gre."

Vse take besede so vtišnile v dekletovo glavo misel, da mora postati redovnica; toda tiste, ki so prihajale iz očetovih ust, so něinkovalne bolj nego vse ostale vknup.

Tudi drugače je knez navadno nastopal kot strog gospodar, a kadar je šlo za bodično usodo njegovih otrok, je iz njegovega obraza in izvsake njegove besede probijala nepremakljiva oddočnost, neka temma, ukazujejoča ljubosnost, ki je vzbujala občut usodne nujnosti.

S šestimi leti so dali Gertrudo radi vzgoje, še bolj pa, da bi jo napotili proti vsiljenemu poklicu, v samostanu, kjer smo jo prej že videli, in izbira kraja ni bila brez namena.

Dobri voznik je bil ženskemu povedal, da je gospojin oče prvi v Monzi; če to pričevanje, boli že kakrsnokoli, združimo z drugimi navedbami, ki neimenovanom tupatam nepremakljeno uidejo, bi lahko tudi trdili, da je bil fevdni tistega kraja. Bodil kakorkoli, vsekakor je tam užival velikanski ugled in zato je mislil, da bi tam prej nego drugod ravnali z njegovim hčerjo tako odlično in tako spoštljivo, da bi se ji samostan prikupil in bi ga izbrala za svoje večno bivališče. In ni se motil.

Opatinja in nekatere diruge spletkarske redovnice, ki so imele, kakor se pravi, kuhalnico v roki, so ukale od veselja, da se jim ponuja jamstvo ob vsaki priliki tako koristnega varstva, ki bi jim bilo sleherni hip v veliko čast. Sprejete so pomladno s hvaložnimi izrazi, ki niso bili pretirani, dasi so bili precej krepki, in so se popolnoma skladale z namenom, ki jih je knez le bolj od daleč namignil, da bi namreč hčerka ostala večno v samostanu; saj so se ti nameni tako zelo strinjali z njihovimi.

Namesto po imenu so Gertrudo, jedva je vstopila v samostan, klicali za gospodično. — Imela je odlično mesto pri mizi in v spalnici, njen vedenje se je stavilo drugim za zgled, imela je sladkosti in ljubosti brez konec, in vse zabeleženo z ono nekoliko spoštljivo prijaznostjo, ki tako hitro pridobi otroke, če jo najdejo pri tistih, ki vidijo, da se napram drugim otrokom vedejo navadno visokostno.

Ne trdim, da so se vse redovnice zarotile, da izvabijo revico v mrežo. Bilo jih je mnogo preprostih, ki jim je bilo tujje sleherno spletkarjenje in bi se bile zgraže ob misli, da kdo žrtvuje hčerko sebičnim namenom. Toda te, ki so se posvečale popolnoma svojim posebnim opravilom, vseh teh spletek deloma niso opazile, deloma niso dobro razločevale, koliko je slabega v njih, ali pa niso marale iti stvari preveč do dna, druge so molčale, da ne bi vzbujale nepotrebne spotike.

Marsikatera, ki se je spominjala, da so s podobnimi umetnostmi priveli tudi njo do tega, radi česar se je pozneje kesala, je čutila tudi nsmiljenje z nedolžno revico in si je dajala duška s tem, da jo je z nežno otožnostjo ljubkovana; toda deklica ni niti slutila, da tiči za tem kaka skrivnost. In tako je šla stvar naprej. In bila bi šla tako najbrž do konca, da je bila Gertruda edina deklica v samostanu.

Toda med njenimi tovarišicami, ki so se tudi tam vzzgajale, so bile nekatere, ki so vedele, da so določene za zakon. Gertruda, ki je bila vzrostila v mislih na svojo vzuvišenost, je govorila sijajno o svojih bodočih usodah opatinje in samostanske knežine in je hotela biti za druge na vsak način predmet zavidanja; z začudenjem

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnoge lepi romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjige, ki vas bo zanimala. Cene so zelo smerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

